

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

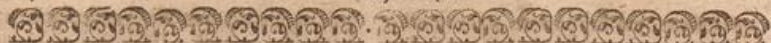
Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

Proponitur ratio doctrinæ & styli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

PARS PRIOR,

Complectens fundamenta & principia Generalia Theologiae Polemicae.

CONTROVERSIA FUNDAMENTALIS ET GENERALIS

I.

De existentia alicujus & unius Religionis verae à Deo revelatae.

Proponitur Ratio doctrinae & styli.

Primum omnium ex Polemicis Opusculis, quae in lucem edidi, erat *Iter Polemicum*, ita indigitatum, quod eundo per omnes hominum Sectas, vel nullam vel aliquam vel plures Religiones coequentium, videlicet Atheorum, Polytheorum, seu Gentilium Idololatrarum, Deistarum, Epicuræorum, Turcarum, Judaorum, Paganorum universum, Libertinorum, Indifferentistarum, Lutheranorum, Calvinistarum, Jansenistarum, & Haereticorum universum (quas omnes & singulas ex principijs, solo Naturae lumine notis, falsas esse demonstravi) ad unicam veram Religionem, quae est Ecclesia Romano-Catholica, veritatis amantem tandem deducat. Nunc, quae ibi disserui, hoc loco ceteris omnibus praemittenda censui, utpote fundamenta, quae in subsequentijs

necessario supponi debent tanquam extra omnem controversiam posita, exceptis iis, quae de Haereticis universum, ac de Lutheranis, Calvinistis, & Jansenistis in specie disputata sunt, siquidem contra hos agendi multiplex & saepe continua in decursu se se offerret occasio, eò quod eos debellare praecipuus praesentis laboris Scopus sit. Ad istylum quod attinet, quem in praefato Itinere Polemico sublimiorem ac Oratorio magis vicinum adhibere volui, ratus, cum ratione ornatus sui qualiscunque delicato saeculo moderno magis arisurum: sed deceptus contrarium experientia didici, eò quod legentes sine intensa ingenij applicatione & fatigatione, quae saltem minus Doctis necessaria est in politiori dictione assequenda, in libris Polemicis veritatem quaerant, non ornatum. Mutare igitur

TUM

tur nunc illum placet in Methodum Scholasticam, qua in reliquis omnibus usus sum, eo quod ista sit accommodatior pluribus, facilior ad intelligendum, clarior ad docendum, efficacior ad convincendum, &c. quod inde consequens & à me maximè intentum est, utilior omnibus. Adde, quod res fidei, à quibus aeterna pender salus, ob præstantiam & necessitatem suam exigant planâ & solidâ methodo pertractari, ut facilius certiusque pernoscantur.

Ne autem mireris, Benevole Lector, quod contra Atheos, Epicureos &c. præviè demonstrare aggrediar existentiam alicujus DEI, alicujus Religionis revelata à DEO, Immortalitatem animæ Rationalis &c. nôsse te velim, non paucos ex moderni temporis Pseudopoliticis Atheismum in animo fovère, vel Indifferentissimum &c. dicereque in corde suo: non est Deus: non est altera vita: nulla est Religio in Mundo. Vel: omnis Religio, quæcunque sit, placet DEO &c. vel saltem de hujusmodi principijs addubitare. Hi mentem suam vel nunquam vel non perfectè exprimunt, præsertim calamo, ne, quales sunt, etiam alijs appareant sceleratissimi, & nil nisi carnem ac terrena sapientes. Frequentius aliquid produnt colloquiò, jam inter notos apertè, jam inter ignotos obscure, discursus, ut aiunt, gratiâ de rebus fidei gravissimis haud aliter ac de novellis aut negotijs politicis differentes; insuper tam ambigè, ut nescias, cujus sint toni, quid credant, quid negent, cum omnia negare cuperent. Hos profana Politicæ Epicureos Ministros & Nigræ Aule alumnos confutare

præviè necesse est, haud aliis tamen argumentis, quàm quæ ratio & lumen naturale omnibus inditum subministrat; siquidem Scripturam flocci habent, vel pro libitu tractant, Patres contemnunt vel rident ut simplices Monachos, Miracula explodunt &c. Quo pacto complanata sensim viâ ad debellandos aratis nostræ Sectarios, videlicet Lutheranos præcipuè, tum & Calvinistas, aliosque ab avita fide Ecclesiæ Romano-Catholicæ apostatas accingemur. In hac igitur Controversia I. demonstrabimus 1. existentiam alicujus DEI. 2. unius DEI. 3. providi & justî DEI, qui præmia Bonis & supplicia Malis vel in hac vel in altera vita certè reddet; unde inferetur animæ rationalis immortalitas. 4. existentiam alicujus Religionis à DEO revelata. 5. unius tantum. 6. & quidem Christianæ. 7. proinde Judæorum. 8. & Turcarum sectas evidenter falsas esse. 9. ex Christianis autem non nisi unicam esse veram. Quibus fundamentis solidè firmatis proximum quidem & ordinatissimum esset mox inquirere, quanam ex tot & tam diversis Religionibus, quæ Christianum sibi nomen adsciscunt, vera sit, ut sic rejectis *Judaismo & Paganismo* mox omnis quoque *Hæresis* reselleretur, ac proinde omne *Infidelitatis* genus. Quod fieret, si statim subjungeretur tractatus de *Ecclesiâ*. At verò, quoniam cum ijs dimicandum est, qui nil nisi Scripturam, seu scriptum DEI verbum, audiunt & obrudunt, nec alteri argumento vim infallibilem ad probanda fidei mysteria adstruunt, nisi ex SS.

Lir-

teris petito, auctoritate omni Traditionibus & Ecclesiæ penitus ademptâ: expedire, quin & necessarium esse iudicavi, prius tractare de *Scriptura*, ubi evidenter contra Adversarios ostendam, etiam ex Verbo Dei non scripto, sive Traditionibus, & Ecclesiæ definitæ auctoritate, æquè firma, ac ex Scripturis, argumenta peti posse, quin & debere, cum sine his nec de Scripturis nec de earum genuino sensu infal-

libiliter constare queat. Cudere in hoc tractatu prius arma oportet: quo labore simul Adversarij eripiemus sua: quo facto nec aggredi nos, nec se à nobis oppugnatos defendere haud satis valebunt amplius. Tum demum monstrabimus ipsis illam Ecclesiam, velut currim Davidicam, ex qua pendent mille clypei, & omnis armatura fortium contra omnes Veritatis Christiano-Catholicæ adversarios.

ARTICULUS I.

Existit aliquis Deus.

Contra Atheos.

SUMMARIUM.

1. Deus sub triplici ratione consideratur, & existere demonstratur.	5. Secundo sub ratione supremi Re-
toris, & iusti Remuneratoris.
2. Primo sub ratione Entis improducti, & necessarii.	6. Terrio sub ratione Entis summe
perfecti.
3. Etiam permissio aliquo in infinitum processu.	7. Nihil impedit, quod aliqui vel ne-
gent, vel ignorent Deum: aut
quod jubeamur credere existen-
tiam Dei.
4. Nec obstante, quod argumentum ducatur à sensu Distributivis ad
Collectivum.	

1. **S**Ciendum, *DEI* nomine intelligi 1. Ens à se, improductum, necessarium in existendo, causam primam rerum omnium, & Conditorem totius Universi. 2. Supremum & æquissimum Mundi Rectorem, qui Bonos condignis præmijs afficit ut liberalis Remunerator, Malos verò meritis pœnis persequitur justus Vindex. 3. Ens infinite perfectionis, quo nihil majus nihil melius

excogitari potest. Hoc ens sub hac triplici ratione consideratum existere, cum Philosophis ex naturali lumine demonstrare aggredior, imprimis quidem sub ratione entis à se, improducti, necessarii, cause primæ &c. dein sub ratione æquissimi Gubernatoris, & Judicis, demum sub ratione entis perfectissimi. Quamquam enim nemo facile se Atheum profiteri audeat, postquam